

НА БОРОТЬБУ ПРОТИ ЛІГИ НАЦІЙ.

(Відома Виконкому Комуністичного Інтернаціоналу.)

Пацифістська легенда Ліги Націй.

Виконком Комінтерну звернувся до робітників та трудящого людю всього світу з таким закликом під гаслом: "На боротьбу проти Ліги Націй".

Пацифістська легенда про те, що Ліга Націй здатна у межах капіталістичного устрою забезпечити загальний мир, пропала. 17. березня 1926 року був день найдужчої поразки політики женецької сесії Ліги Націй. У Женеві на підставі уложених в Локкарно угод малося прийняти Німеччину до Ліги Націй, але сесія цієї останньої після довгих надаремних переговорів скінчилася нічим. Представники буржуазних урядів пороз'їздилися, не досягши мети, і прийняття Німеччини було відкладено до вересня. Буржуазна преса всього світу тоном серйозної заклопотаності говорить про поразку політики Ліги Націй. Мають виникнути тяжкі політичні зарушення.

Бразилія — іграшка капіталістичних урядів.

Женецькі дипломати та їх підручні в усіх країнах силкуються перекрутити справжні причини свого банкрутства, спантеличити трудящий люд, затерши усвідомлення трудящими суті імперіалістичних махінацій Ліги Націй. Буржуазна преса намагається справити враження, що негалим прийняття Німеччини до Ліги Націй стала ніби то на перешкоді упертості Бразилії, а бо-ж суперечка навколо питання про призначення Польщі місця в раді Ліги Націй. Усі ці заперечення — свідомі брехні. Привідці невдачі женецької сесії Ліги Націй, винуватці розпалення нових конфліктів та небезпек — це насамперед імперіалістичні уряди, Америки, Англії, Франції та Італії. Американські імперіалісти використали Бразилію за знаряддя свого втручання в женецький переговори. Вони мають на меті загострити протиставлення між європейськими державами, не даючи виникнути однастайному опорі народів Європи американському визиску, забезпечити собі успіх у змаганні з англійськими імперіалістами.

Дійсні винуватці женецького конфлікту.

Французькі імперіалісти заважали прийняттю Німеччини до Ліги Націй, що вони зв'язали таємною угодою з польським урядом. Представники італійського уряду, агенти гнобителів робітництва Муссоліні, вітали претенсії Бразилії, що довели до

невдачі женецької сесії. Англії імперіалісти з Чемберлейном на чолі одною рукою підтримували Францію та Польщу, другою ж давали обіцянки Німеччині. Вони зробили все, що від них залежало, щоб нашкодити одні на одних народи Європи і зберегти за собою можливість безборонно гнобити та визискувати колоніальні народи. Уряди імперіалістичних великих держав — ось це винуватці женецького конфлікту.

Злочинна гра проти працюючих.

Робітники всіх країн! Комуністи від самого початку заявляли, що Локкарнська угода — це угода імперіалістів супроти народних мас, угода капіталістичних великих держав для розв'язування нових війн, гноблення малих, переможець та роззброєних націй та підготування нових воєнних нападів на Союз Радянських Соціалістичних Республік. Женецькі події виразніші проти колишнього показали, що дух Локкарно є дух багнети й гранати. Пацифістська суть Локкарно — це є тільки лаштунки, що по-за ними імперіалісти провадять далі злочинну гру життям мільйонів трудящого людю. Банкрутство Женеві викрило цю гру.

Другий Інтернаціонал на usług імперіалістів.

Другий Інтернаціонал отворив і безпосередньо брав участь у діяльності Ліги Націй. Провідники II. Інтернаціоналу підтримували ворожу пролетаріату гру своїх урядів. Маючи за ніщо інтереси трудящого людю, легковажачи вимоги революційного пролетаріату, соціал-демократичні провідники не тільки відкидали всяку пропозицію до спільних виступів проти Ліги Націй, але й брали безпосередню та діяльну участь у раді Ліги Націй і таких інших установах імперіалістів.

Соціал-демократи, що брали участь у женецькій сесії, віддавали свою силу й працю на інтриги та імперіалістичну гру з таким самим зав'язанням, як і інші представники буржуазних урядів. Французький соціаліст Поль Бонкур, шведський — Унден, бельгійський — Вандервельде виявляли готовність готувати не тільки на користь своїх урядів, а й на випадок конфлікту між інтересами різних урядів один проти одного. Соціал-демократи супроти соціал-демократів, робітничі провідники — проти робітничих провідників, кожний на боці свого імперіалістичного уряду.

Такий обурливий та ганебний вигляд мав другий Інтернаціонал в Женеві!

Небезпека нової війни.

Робітники всіх країн! Що-ж має бути далі? Чуда замислення, що не сталося! — писала кілька днів тому одна французька газета. Але страхіття нової війни насуваються з страшною силою. Плечі трудящого людю в усіх капіталістичних країнах трудять велетенський тягар військових бюджетів. Погроза нових сутичок, нового 1914 року, уже нагнала над головами народних мас. Сподіванки німечької буржуазії, надії Лютера та Штрессмана на прийняття Німеччини до союзу переможців, поки що страшні. У Німеччині, де Ліга Націй та її прихильники тепер дискредитовані, а реакційний націоналізм та фашизм після женецьких подій знову набирає сили, можна і знову утворити єдиний пролетарський фронт, проти Ліги Націй та її агентів.

Політика американського капіталу.

Та не тільки Німеччина, а й уся Європа терпить тяжкі наслідки женецької сесії. Американський фінансовий капітал, що сприяв цьому до невдачі сесії Ліги Націй, уже готує нові заходи, щоб усім європейським державам, усім Європі підготувати долю подоланої та пограбованої Німеччини. Куліди Готони після женецької сесії з нахабним цинізмом заявляли,

що "європейські держави можна надумити тільки фінансовим нагіттом". Змінення фінансового нагітту Америки означає збільшення мук голоду для європейських трудящих мас. Доля Німеччини, обернення великої промислової держави у безсильну та злидню колонію, погрожує також Польщі, Франції, Італії, Наддунайським країнам і всьому європейському континенту.

Недоволення серед працюючих.

Робітничі класи не піде на примуду обудити "трудящих конференцій" Ліги Націй. Робітничі класи знає, що саме їй прогрожує. Серед європейського пролетаріату уже зростає гріке розчарування Лігою Націй, зростає дорожній імперіалізм і перш за все зростає жадання ставити опір до боротьби супроти воєнної політики буржуазних урядів. Політика Ліги Націй оїнилася в критичному становищі. Політика союзу імперіалістичних урядів забрала в безвихідні нетрі. Перестороги Комуністичного Інтернаціоналу підтверджують дійсність, підтверджують життя. Ще на весні 1919 року Ленін передбачав цей хід подій. Підчас заснування Ліги Націй він назвав її гнобителем народів.

Єдиним фронтом праці проти капіталу.

Пролетарі всіх країн, трудящий люд Європи усього сві-

ту, бороніться, об'єднуйтеся! Ставте до боротьби проти цього союзу гнобителів народів. Вибитися з злиднів, безробіття, голоду та економічної неволі, то є лише одна порада — опір народів капіталістичним урядам. Розірвати кайдани імперіалізму, тягару та небезпечній війні, розірвати петлю поневолення, визиску та розподілу Європи американським фінансовим капіталом, то є лише одна порада — боротьба за Злучені Держави Соціалістичної Європи. Проти згубної гри імперіалістів, проти кривавої гри життя народів маємо лиш одну пораду — зірвання миру з Лігою Націй, боротьба проти Ліги Націй, знищення Ліги Націй. Проти національної відокремленості робітничої класи, проти об'єднання її в іграшку імперіалістичних конфліктів, у гарматне мясо майбутніх воєн, маємо лиш одну пораду — єдиний пролетарський фронт супроти Ліги Націй, боєний союз усіх робітничих організацій та трудящого людю всього світу проти військового союзу імперіалістичних урядів.

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу.

ЧЕРГОВИЙ розділ докладає т. Троцького "Європа й Америка" піде в світ. Числа "У.Р.В."

ГАСЛА ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

8-годинний робочий день, геть ліквідація війни, геть ліквідація капіталізму, хай живе міжнародна солідарність та організація робітників — ось гасла, що в день 1-го травня об'єднують робітників всього світу, що солідарно демонструють перед класовим ворогом спільність своїх інтересів, робітників, що продають свою робочу силу, єдиної класи, незалежної від національних негод і релігійних забобон.

Боротьба за поліпшення економічного стану робітників, захист досягнених здобутків проти наступу капіталу, рішуча боротьба за аберегнення 8-годинного робочого дня там, де він існує та завоювання його там, де його ще немає, — ось зміст гасла 8-годинного робочого дня в день 1-го травня.

Робітники всіх країн надто дорого заплатили за останню імперіалістичну світову бойню. Суперечності воєнничого капіталізму, що викликали світову бойню, ні в якій мірі не вичерпано і доки існує система, збудована на визискуванні людської праці, доки залишається в повній силі небезпека нових імперіалістичних війн, що стоїть перед цілим світом, події ринків та визиску слабких народностей. Це вимагає від робітників всього світу готовності до активної і зав'язаної боротьби з імперіалізмом.

Ось чому 1. травня 1926 року в повній силі та з особливою рішучістю повинні дунати наші гасла: геть імперіалізм, геть війну, геть капіталізм. Боротьба проти нових братовбивчих війн, проти безборонної хижачої експлуатації серед них 51 від. селян та 39 робітників, проти гітлі, айд-від. робітників. Соціальний пів, невідомості та фінансовий склад усієї організації такий: випрошення, на що засуджує робітників — 68 від., селян трудящихся вся система капіталу — 20 від.

ліквідації війни, геть ліквідація капіталізму, хай живе міжнародна солідарність та організація робітників — ось гасла, що в день 1-го травня об'єднують робітників всього світу, що солідарно демонструють перед класовим ворогом спільність своїх інтересів, робітників, що продають свою робочу силу, єдиної класи, незалежної від національних негод і релігійних забобон.

Ось чому наше першотравневе гасло: "Хай живе міжнародна солідарність та організація робітників" повинно повторитися в день першого травня 1926 року лише гасло: "Хай живе єдність міжнародного робітничого руху, хай живе єдиний Інтернаціонал Професіоналів".

На англо-радянській робітничій конференції, яка нещодавно закінчилася, всі загальнопролетарські гасла висловлено в декларативній конференції, що поставила їх як платформу, де об'єдналися в своїй боротьбі за єдність, професіоналі Великобританії та С.Р.С.Р. Вони утворили братерський союз організації, що об'єднує понад 41 мільйонів членів, союз для спільної боротьби за встановлення єдності професійного руху по всьому світу. Ось чому робота цієї конференції набирає особливого історичного значення.

Ось чому англійські та радянські робітники в день 1-го травня повинні додати до звичайних гасел нове гасло: "Хай живе братерський союз робітників С.Р.С.Р. і Великобританії, як запораки міжнародної пролетарської єдності. Пролетарі всіх країн, єдніться!".

Томський.

На 1. лютого ц.р. Комуністична партія (більшовиків) України числила 155,113 партійців, у нашій гасла: геть імперіалізм, геть війну, геть капіталізм. Боротьба проти нових братовбивчих війн, проти безборонної хижачої експлуатації серед них 51 від. селян та 39 робітників, проти гітлі, айд-від. робітників. Соціальний пів, невідомості та фінансовий склад усієї організації такий: випрошення, на що засуджує робітників — 68 від., селян трудящихся вся система капіталу — 20 від.

ГАРИ ПОЛИТ.

один з керівників трейд-юніонного руху меншості в Англії, засуджений з товаришами на рік в'язниці.

ПІЙМАВ.

(Оповідання д'Неого.)

(Докінчення.)

"Еге, братику, міркую собі, — тепер ви наші, хоча й знаєте, що я називаю їх, але викрию... "На першій зупинці пішов геть з вагону повз їх вікна до вокзалу... Хай, мовляв собі гадують, що я висів. Добув у жандарма цивільну одіж, а свою забрав у клучок і, коли потім рушив, я з другим цивільним, що дав жандарм на підмогу — сльми до останнього вагону... Так що "во-ни" й не бачили.

"У Варшаві, на пероні, вони щось усе шепотіли очима по військових... Та мене не було серед них. А ми з цивільним стежили за ними, як за немовлям на столі.

"Але яке було моє здивування, — коли ми вийшли за ними на вулицю! До візника сідав лише один панок... Пані з ним як не було. Я на візника, та за ним. А цивільний лишився подивитися за панком... Та за хвилину мій подорожний наздогнав мене. "Пані як у воду впала!" — прошепотів він пересідаючи до мене. Він боявся, що я не знаючи Варшави можу заблудити.

"Та що ви думали. Панок під'їздив до дефензиві.

"У мене заматірилося... Мій подорожний усміхнувся таї каже: "То, певне, наш брат... А проте, може замальовуватися їде, як кожен чужоземець... — Ти, каже, стережи тут, а я піду в середину, мене він не знає".

"За мить цивільний вискочив мов гедзь його кував: Там нікого не було! — гукнув він мені.

"Довго я розпитував подорожника дефензиві про свої спостереження.

"Більшовики, — каже, — ну нічого, ми їх спіймаємо. Лишайся у Варшаві, адже ти його

в обличчя заеш... До полку ми напишемо, що затримали тебе на який час.

"Два місяці шукали ми за ним... Про паню і думку покинули... А от панка. Де тільки не було: і всіх арештованих я передивився, і яких щоденно арештували... А панка, як корова язиком злизала.

"Коли одного разу наш соціаліст співістив, ніби у них на заводі іноді на зборах виступає хтось новий... Коли мені він, росповів прикмети та звички того, як я визнаю: то він...

"Прослідкували... За драгала дримистився... Меблі різні перевозив... Таким чорноробом став і не пізнавши... Але він, — панок!

"Помешкання він мав на околиці, в маленькій хатині, що другою частиною ховалася в садочку.

"Отож, увечері, коли він здав підводу хазяїнові і прийшов до дому, ми: я, один панок з дефензиві і двоє жандармів настигли (я вже передієдся в свою уніформу, щоб вразити його відразу).

Слухачі нервово зарухалися на ослиці, деякі навіть спинили грати в шахи...

"Уявіть собі здивування панка, коли ми накрили його в хаті за роботою... Писав якісь прокламації...

"Він навіть не опирався...

"Побачивши мене лише промовив: "Молодець капраль Шопінський!"

"Сам сів на стілець і не рухався доки дефензивник й один жандарм робили трус... Я з другим жандармом, вартував панка, який похнюпив голову, певне, міркував про свою гірку долю...

"Коли всі прокламації, заборонені газети та книжки були складені до купи, а дефензивник почав лаятися, до яких листів нема — панок підвівся й гукнув:

"Ваша перемога!... Все одно мені не жити! З цим полкомом він прожтом схопив з

полочки якусь маленьку фляшечку і миттю викинув собі в пелюку...

"Капраль передихнув і витер руками спітніле чоло.

"Жандарми навіть не стямалися, що діяти і стовбичили, поглядаючи один на одного та на панка, що почав смикатися. Ми були мов очамірлі... А з панком творилося щось незвичайне... Він ще хвилину покоришся, озирнувшись на нас людським жадливим поглядом, і проиніти весь корчми — звалився на підлогу... Смикнувся разів до два — і витягся".

Білявий унтер роззявивши рота дивився на перекачане обличчя капрала, що переживало якісь муки.

"Отруїлося падло! — суворо промовив цивільний з дефензиві. Він нахилився за фляшечкою на підлозі, зиркнувши на її ярликоч з черепом, додав:

"Отрута... Нікотин.

"Мене пройняла злість: — чи для того ото я тут стирчав два місяці з гаком, щоб здобути мертву людину?.. З пересердя я штовхнув чоботом мертвяка... Його одубила нога черкнула по підлозі і знову випросталася... Стало якось моторошно..."

Хтось з гравців зітхнувши, промовив: — Шкода!

"Треба буде комусь лишитися! — порядкував дефензивник, забираючи під пахву листівки то-що...

"Вартуй ти, капраль, доки приїде ридван, звернувся він до мене; (жандарми, мовляв, підуть з ним, а то гляди, ще хто нападе в дорозі)...

"Було тихо мов у домовині...

"Ніч із садка зазірала в віконце і борюкалася з підсліпуватою лампкою, кидючи тінь від столу на мертве тіло панка...

"Мені стало чомусь моторошно... бридко... на самоті з мертвяком... Вийшов у сіни, нама-

цав триніжнич... Така мене взяла втома... Сів спиною до дверей і поринув у спогади свого дитинства про втоплення сусіда, що заподіяв собі смерть, заборгувавши поміщикам за невротайні ниви...

"Чи спав я, чи ні — не знаю. Та коли з'явився кварталий з санітаром і ми відчинили двері...

Капраль перевів дух і, важко зітхнувши, промовив:

"В хаті нікого не було".

— Як? — ахнули слухачі... Деякі навіть схопилися. — Нікого не було?.. А де-ж самотужч подівся?..

"Так, — в хаті нікого не було... Мрещ вискочив у вікно, навіть обережно причинивши його з надвору...

"Лише сліди на поталому сніжку казали, що він дременував садом у безвість..."

Капраль кінчив і долонькою почав терти крихотки від глутівку на столі.

— От, так панок! — усміхнувся білявий унтер, похитавши головою.

— Фу! — зітхнув один із шахістів. — Ну й молодець, більшовик!

— А далі що? — запитав унтер.

— Далі?.. Мене посадили осоди-о до хурдиги за недбайливе вартування... Важного більшовика, бач, випустив... За ним шукала вся поліція опріч нас, навіть чужоземна контррозвідка...

Другим разом будеш знати, як стеретти! — усміхнувся юнак капраль, що почав підмітати підлогу.

— Ні, братику! Хай тепер мене золотом обдарують, а чорта ситого приневолиш гаяти за більшовиками... За ними сам дідко не втежить!.. Що й казати, молодці!.. З кута камери розлігалося солодке хрюпіння... Десь у далечині коридорів забряжчали заліза... До камери вдарило кистовничим духом. Несли обід...

ЧИ ВИ ВЖЕ ЧИТАЛИ

найновішу книжку відомого робітничого письменника М. ІРЧАН

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо уявляєте й ви самі, або ваші знайомі, то постарайтеся купити, а буде мати користь вартості навіть тоді, як ви перчитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перчитаете до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і ніро описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ночі" врівноважено багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Наруктована вона на найкращому папері, окладка з артистичним малюнком в двох кольорах.

Купіть, а ніколи не пожалуйте! Розповсюджене скрізь по Україні.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді!